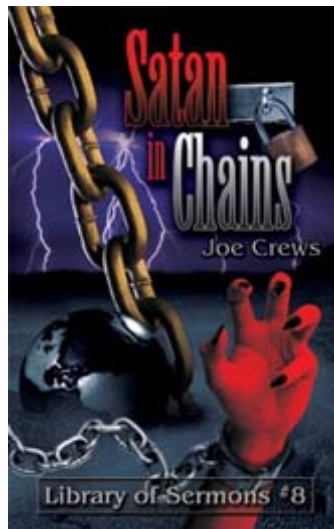

Satana înlănțuit

By Joe Crews

Introducere

Cum v-ar plăcea să stați în fața unei scene uriașe mare de 600 m și să priviți desfășurarea istoriei omenirii înaintea ochilor dvs.? Acolo, ați putea vedea soarta veșnică a fiecărui bărbat, femeie sau copil care a trăit vreodată pe acest pământ. Într-adevăr, Dumnezeu ne oferă o astfel de panoramă într-una din cele mai spectaculare profeții din Biblie.

Unii oameni nutresc visul că în cele din urmă societatea se va îndrepta ea singură și va apărea o epocă de aur, plină de o pace milenară. În această măreață utopie, se presupune că toți se vor converti și vor colabora în a zidi împreună o lume nouă de frăție și pace. Mi-aș dori ca acesta să fie într-adevăr un tablou adevărat al viitorului, dar este exact opusul a ceea ce zugrăvește Biblia. Domnul Isus a declarat: "Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului." Luca 17:26. Ap.Pavel a zis: "Dar oamenii răi și înșelători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei înșiși." 2 Timotei 3:13. Ei bine, acest vis al unui mileniu de timp este doar o mare amăgire, iar pe noi nu ne interesează visele sau închipuirile. Vrem să știm adevărul cu privire la viitor și ceea ce

se va întâmpla cu fiecare om care a trăit vreodată pe acest pământ. Așa că ne apucăm să studiem subiectul celor o mie de ani, așa cum este redat în Biblie.

Majoritatea oamenilor știu că nici măcar nu se găsește cuvântul "mileniu" în Biblie. El este format din două cuvinte latinești "milli" însemnând "o mie" și "annum", însemnând "un an". Dar deși cuvântul nu este amintit în Scripturi, există referiri la perioada de o mie de ani. Fără îndoială, ele se învârt în jurul doctrinei învierii din morți.

Două învieri

Domnul Isus ne-a învățat că vor fi două învieri generale: "Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată." Ioan 5:28, 29. Înainte de a mai aduce dovezi clare cu privire la acest punct, trebuie să observăm că Domnul Hristos S-a referit la o înviere a dreptilor și la o înviere a celor răi. Asta s-ar părea că ne indică faptul că cei mântuiți și cei pierduți nu vor învia în același timp. Se descriu două învieri deosebite. Cartea Apocalipsei ne confirmă acest lucru. Ioan a scris: "Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nici o putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani." Apocalipsa 20:6.

Folosirea termenului "întâia înviere" dovedește că trebuie să fie mai multe. Dacă de exemplu spun: "Asta este prima casă care mi-am făcut-o", veți ști cu siguranță că mi-am zidit cel puțin încă o casă. Două puncte esențiale se stabilesc în acest text. Mai întâi, doar cei buni vor avea parte de prima înviere. Textul declară clar: "Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere!" În al doilea rând, aflăm că învierea acelor sfinți reprezintă punctul de început al celor o mie de ani, deoarece după ce vor fi înviați "vor împărăți cu El o mie de ani." Conform cu acest verset, nici un nelegiuit nu va avea parte de prima înviere. Același lucru se arată și în versetele 4 și 5, care descriu învierea acelor "care nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani. ... Aceasta este întâia înviere."

Nu încape nici o îndoială despre cei care vor fi incluși în prima înviere. Ea este doar pentru cei care I-au rămas credincioși lui Hristos. Dar în mijlocul aceluși text, găsim o propoziție semnificativă, ca o paranteză: "Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani." Versetul 5. Evident că expresia "ceilalți morți" nu se poate referi decât la cei răi. Ei vor învia din morminte la sfârșitul celor o mie de ani--când "s-au sfârșit cei o mie de ani." Acum

avem un tablou clar înaintea ochilor noștri cu privire la cele două învieri care sunt despărțite de cei o mie de ani. Cei neprihăniți sunt înviați la începutul celor o mie de ani, iar cei nelegiuiți înviază la sfârșit.

Venirea Domnului Hristos marchează începutul celor o mie de ani

Oare am putea afla chiar acum din Scriptură când va avea loc această primă înviere, cu care începe mileniul (cei o mie de ani)? Desigur, ap.Pavel declară că ea are loc la revenirea Domnului Hristos. "Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos." 1 Tesaloniceni 4:16. Aceștia sunt sfinții care înviază "mai întâi" --la prima înviere, care are loc în mijlocul slavei și măreției celei de a doua veniri a Domnului Isus. Acest eveniment marchează începutul celor o mie de ani (al mileniului).

Când va reveni Domnul Isus, vor exista doar patru grupe de oameni cu care va avea de a face: morții neprihăniți, cei drepti în viață, morții nelegiuiți și cei răi în viață. Toți cei care s-au născut vreodată vor intra într-una din aceste categorii. Biblia ne oferă un tablou fascinant cu privire la ce se va întâmpla cu fiecare din aceste clase atunci când Domnul Se va întoarce în slava Lui. Mai întâi, se descrie că morții neprihăniți vor învia mai întâi ca să-L întâmpine pe Domnul. Apoi, ap.Pavel continuă cu aceste cuvinte: "Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul." 1 Tesaloniceni 4:17.

Încercați doar să vă imaginați acel tablou de bucurie neînchipuită și slavă, care întrece orice imaginație. Sfinții sunt înviați din patul lor de țărână și transformați în nemurire veșnică. În aceeași clipă, dreptii în viață sunt preschimbați și li se dau trupuri nemuritoare exact ca ale celor înviați. Ap.Pavel scrie: "Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire." 1 Corinteni 15:51-53.

După ce au căpătat acele trupuri noi care nu vor mai suporta niciodată durerea și nu vor mai muri, toți cei mântuiți vor fi luați în văzduh ca să-L întâmpine pe Domnul Isus. Picioarele Domnului nu vor atinge pământul de această dată. El va veni pentru a onora făgăduința făcută poporului Său, chiar înainte de a pleca de pe acest pământ: "În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. ... Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi

duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi." Ioan 14:2, 3.

Împreună cu Domnul Hristos timp de o mie de ani

Unde îi va duce Domnul Hristos pe cei răscumpărați care Îl întâmpină pe norii cerului? La locașurile Tatălui Său, unde ne-a pregătit un loc. Poate oare încăpea vreo îndoială cât privește locul către unde S-a înălțat El după ce a plecat de pe acest pământ? Petru a fost curios și de fapt L-a și întrebat pe Învățătorul cu privire la acele locașuri și la acel loc. Isus a răspuns la întrebarea lui Petru în Ioan 14:1-3. Mergeți înapoi cu trei versete în capitolul anterior "Doamne", I-a zis Simon Petru, "unde Te duci?" Isus i-a răspuns: "Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc Eu, dar mai târziu vei veni." Ioan 13:36.

Textul acesta reprezintă o dovadă interesantă cu privire la faptul că într-o bună zi Petru urma să se ducă în locul unde urma Domnul Isus să Se ducă. Și unde era asta? Isus a spus: "Mă duc să vă pregătesc un loc". Dar nu S-a înălțat El la casa Tatălui Său, în ceruri, unde se află locașurile? Domnul Hristos i-a spus lui Petru că el (Petru) nu poate să-L urmeze atunci, dar că într-o bună zi Îl va urma acolo unde Se ducea. Există unii care declară că nimeni de pe acest pământ nu va merge niciodată la cer, dar afirmația aceasta ar contrazice cuvintele Domnului Isus. Ea ar fi contrară și descrierii făcute de Ioan în Apocalipsa 19:1: "După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: ' Aleluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea!'"

În viziunea lui Ioan cu privire la viitor, sfinții se află în ceruri. Acolo le-a făgăduit Domnul Isus că-i va duce--la casa Tatălui Său și la locul pe care El li l-a pregătit. Acesta nu va fi căminul permanent al mântuiților, dar cu siguranță reprezintă locul unde îi va duce Hristos ca să petreacă o mie de ani cu El. Acum, haideți să descoperim ce se întâmplă cu toți cei răi când va reveni Hristos. Am stabilit deja că morții nelegiuți nu înviază din nou "până ce nu se sfârșesc cei o mie de ani". Pur și simplu rămân în mormânt în timpul celor o mie de ani. Nu are loc nici o schimbare cu ei decât după o mie de ani.

Dar ce putem zice despre cei răi care vor trăi până la revenirea Domnului Hristos? Ap.Pavel ne răspunde: "Și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de evanghelia Domnului nostru Isus Hristos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică, de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții

Săi." 2 Tesaloniceni 1:7-10.

Observați ce se întâmplă cu păcătoșii în același timp când sfinții sunt proslăviți. Păcatul nu poate exista în prezența Lui, iar cei răi sunt nimiciți de slava Lui. "Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale." 2 Tesaloniceni 2:8. Ioan descrie încercările disperate ale celor răi de a scăpa de prezența Domnului Hristos atunci când Se va întoarce. Ei se vor ascunde în crăpăturile stâncilor și ale peșterilor și se vor ruga: "Cădeți peste noi și ascundeți-ne de fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?" Apocalipsa 6:16, 17.

Păcătoșii vor fi distruși de slava puternică a lui Dumnezeu ca și când ar fi căzut peste ei o mie de volți de electricitate. Domnul Isus a vorbit despre acele momente prin următoarele cuvinte: "Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului. Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii." Matei 24:27, 28. Domnul Hristos a arătat că trupurile celor răi morți vor fi împrăștiate ca urmare a slavei orbitoare a revenirii Sale. Ioan i-a descris pe cei răi care au supraviețuit războiului de la Armagedon. "Iar ceilalți au fost uciși cu sabia, care ieșea din gura Celui ce șadea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor." Apocalipsa 19:21. Cuvintele lui se aseamănă cu cele ale Domnului Isus. Trupurile celor pierduți vor fi hrană pentru vulturi, imediat la arătarea Domnului din ceruri.

Acum suntem pregătiți să răspundem la o întrebare care i-a nedumerit pe mulți oameni. Oare după venirea Domnului Isus se mai poate ca cineva să se mai pocăiască și să fie mântuit? Absolut că nu. Biblia este foarte clară cu privire la acest punct. Ioan raportează cuvintele exacte ale unei hotărâri autoritare pe care o declară Domnul Hristos chiar înainte de revenirea Sa pe acest pământ. "Cine este nedrept, să fie nedrept și mai departe; cine este întinat, să se întineze și mai departe; cine este fără prihană, să trăiască și mai departe fără prihană. Și cine este sfânt, să se sfințească și mai departe! Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui." Apocalipsa 22:11, 12.

Asta ne arată că fiecare caz va fi fost deja hotărât pentru veșnicie. Timpul de har s-a terminat. Domnul Hristos Își pune deoparte hainele Lui de Mare Preot și părăsește sanctuarul ceresc unde a mijlocit ca Marele nostru Preot. Acum Se întoarce ca Împărat al împăraților pentru a executa judecata. Nu mai există nici o ocazie de pocăință. Toți vor rămâne așa cum au fost găsiți în cărțile din ceruri. De fapt, cine s-ar mai putea pocăi și ar mai putea fi salvat în timpul celor o mie de ani? Neprihăniții au deja nemurirea în ceruri, iar cei răi sunt toți morți. Ar fi cât se poate de nelogic să ne imaginăm că cineva s-ar scula din coșciug și s-ar pocăi sau să credem că cineva s-ar întoarce la Dumnezeu după ce va reveni

Domnul Isus.

Lui Ieremia i s-a arătat acest pământ în vedenie, după revenirea Domnului Hristos. El l-a descris astfel: "Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ." Ieremia 25:33. Desigur că nu vor fi strânși, doar nimeni n-o să facă asta. Nimeni nu-i va plânge, deoarece pământul este în totalitate gol, fără nici un locuitor. Trupurile moarte ale celor răi vor fi împrăștiate peste tot pământul, în aceleași locuri unde au fost doborâți de slava prezenței lui Dumnezeu.

Pământul în ruine

Pământul însuși va fi ca un abator uriaș în timpul celor o mie de ani, ca urmare a cutremurului devastator care însoțește venirea Domnului Hristos. "Și au urmat fulgere, glasuri, tunete și s-a făcut un mare cutremur de pământ, așa de tare, cum de când este omul pe pământ, n-a fost un cutremur așa de mare. ... Toate ostroavele au fugit și munții nu s-au mai găsit." Apocalipsa 16:18, 20. Atât Isaia cât și Ieremia fac aluzii la urmările fizice ale acestui cutremur devastator. "Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește. ... Țara este pustiiță de tot și prădată, căci Domnul a hotărât așa... Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă." Isaia 24:1, 3, 19.

Șocul și urmările aceluia cutremur vor aduce pustiire în orice colț al pământului. Insule locuite de oameni vor dispărea în mare, mari lanțuri muntoase se vor desprinde și vor dispărea. Ieremia scria: "Mă uit la pământ și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri și lumina lor a pierit! Mă uit la munți și iată că sunt zguduiți, și toate dealurile se clatină! Mă uit și iată că nu este nici un om și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit și iată, Carmelul este un pustiu și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse!" Ieremia 4:23-26.

La venirea Domnului Isus, orice lucrare a omului se va transforma în țărână. Zgârie-norii vor cădea la pământ, cerul se va întuneca și chiar păsările vor dispărea. Cei drepti vor fi luați de pe pământ și toți cei răi vor fi uciși. Nu e de mirare că Biblia zice că mare lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului Celui Viu. Să fii nepregătit în acea zi reprezintă cea mai mare tragedie cu putință.

Satana legat

Ei bine, se ridică întrebarea: "Unde se va afla Satana în timpul acestor mari evenimente?" Dacă ne întoarcem la Apocalipsa 20:1-3, citim ce se întâmplă cu diavolul în timpul mileniului: "Apoi am văzut pogorându-se din cer un înger, care ținea în mână cheia adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în Adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme." Ce scenă uimitoare! Diavolul este legat timp de o mie de ani și aruncat în Adânc.

Din fericire, nu mai este nevoie să facem speculații cu privire la locul aceluia Adânc. Biblia clarifică asta. Cuvântul din originalul grecesc pentru "Adânc" este "abussos", de unde avem cuvântul românesc "abis", care înseamnă "un loc adânc". Același cuvânt s-a folosit în versiunea greacă a textului din Geneza 1:2: "Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric." Cuvântul "adâncul" de aici este cuvântul grecesc "abussos" care s-a tradus cu "adânc" în Apocalipsa 20:1. Cu alte cuvinte, acest pământ s-a numit "abussos" după ce l-a făcut Dumnezeu; mai înainte ca El să cheme ordine și formă din el. Să rămână într-un întuneric dezorganizat se făcea referire ca la adânc.

În timpul celor o mie de ani, această planetă va trece la o stare asemănătoare de pustiire și haos. Ieremia o descrie chiar prin aceste cuvinte: "fără formă și gol". Iar profetul Ioan o descrie ca "adâncul" sau "abisul". Satana va fi limitat chiar aici la această lume distrusă și răvășită timp de o mie de ani în timp ce sfinții se vor afla în ceruri.

Cineva s-ar putea să întrebe: "Dar cum rămâne cu lanțul?" Amintiți-vă că Satana este un înger căzut, iar ființele spirituale nu pot fi înlănțuite în lanțuri materiale. Biblia ne vorbește că îngerii răi sunt legați cu lanțurile întunericului. Scopul acestei legări este "ca să nu mai înșele neamurile până ce se vor fi împlinit cei o mie de ani." Singura modalitate prin care s-ar putea împlini aceasta ar fi ca Satana să fie despărțit de toți oamenii sau oamenii să fie despărțiți de el. Chiar dacă ar fi pus practic într-o groapă literală, asta nu l-ar împiedica să-i înșele pe oameni deoarece are la dispoziție milioane de spiriduși, care să-i împlinească lucrarea.

Adevărul este că Satana va fi legat de situația însăși care îi va interzice accesul la vreun om în timpul celor o mie de ani. Recent, cineva mi-a zis că Satana este deja legat și este legat încă din anul 1914. M-a uimit această declarație ca fiind una din cele mai incredibile. Desigur că dacă acum este legat, îi face altcineva treaba. Iar dacă lumea se află în starea în

care se află chipurile fără ca el să-și împlinească planurile lui rele, mai bine ne-am ruga ca să nu fie dezlegat că altfel va fi vai de noi. Dar dacă ar fi legat acum, asta s-ar putea doar cu un lanț din cauciuc care să se întindă de la New York până la Moscova și de-a lungul întregului cerc al pământului.

Nu, nu este încă legat, dar va fi când pământul acesta se va afla într-o dezordine haotică. Neputând să înșele nici măcar un suflet, va fi nevoit să locuiască pe această planetă pustie timp de o mie de ani și să contemple dezastrul pe care l-a provocat răutatea lui. Cei drekți se află în ceruri, iar cei răi au murit toți, așa că nu mai are pe nimeni pe care să-l ispitească până la sfârșitul mileniului.

Am încercat să mă gândesc la Satana în această perioadă. Ce-o să facă? Pământul va fi acoperit de întuneric, trupuri moarte se vor afla pretutindeni și totul nu va fi altceva decât un haos de nedescris. Timp de șase mii de ani, Satana a fost foarte ocupat. I-a urmărit pe oameni pretutindeni încercând să le plănuiască distrugerea. Preocuparea lui de căpătâi timp de secole n-a fost alta decât să acuze, să conducă greșit și să nimicească. Deodată, se trezește că nu mai are ce să facă. I s-a luat totul și nu i s-au lăsat decât propriile gânduri. Ce va face Satana? Practic va fi pedeapsa cea mai groaznică pe care va trebui s-o sufere. Silit să stea singur timp de o mie de ani! Să nu mai aibă pe nimeni pe care să-l înșele; doar să se gândească, să se gândească și iarăși să se gândească!

Sunt sigur că se va gândi la trecut și își va aminti de toate faptele groaznice ale întunericului pe care le-a comis. Se va gândi la viitor și la profețiile lui Dumnezeu cu privire la propriul său destin. Știți, Satana cercetează Biblia cu sârguință. Nu vă lăsați amăgit. Recunoașteți-i meritele! El cunoaște Biblia mai bine ca dvs. Ei bine, oamenii sfinți ai lui Dumnezeu au scris așa cum erau îndemnați de Duhul Sfânt, dar Satana privea peste umărul lor și memora fiecare cuvânt. Satana cunoaște mai bine decât noi că fiecare cuvânt al Bibliei este adevărat. Știe că totul despre cer este adevărat, deoarece a locuit acolo. Știe că este tot atât de frumos și minunat precum îl descrie Biblia, dar dorește ca nimeni altcineva să nu creadă acest adevăr. Așa că, se străduiește cu disperare să-i împiedice pe oameni ca să studieze această Carte și să-i facă pe oameni să nu stea pe genunchi.

Satana știe că odată ce oamenii ar înțelege ce învață Biblia despre mărșul plan al mântuirii, chiar în acea clipă i-ar fi nimicită puterea. Așa că mi-l închipui gândindu-se la aceste lucruri, privind înainte în viitor, știind că nimicirea lui totală a fost deja hotărâtă. Însăși Biblia declară că el va fi ars și transformat în cenușă.

Mai bănuiesc, de asemenea, că se va gândi la mulți dintre oamenii pe care i-a ispitit în timp ce mai exista pământul. Poate că gândurile lui se vor duce înapoi spre bietul alcoolic care se

lupta să se elibereze. În repetate ocazii, s-a târât afară din noroi, hotărât să nu mai ia nici un pahar. Dar Satana i-a întins cursa permanent ispitindu-l și necăjindu-l, așa că iar a ajuns în șanț. În cele din urmă, nenorocitul de alcoolic a îndrăznit să se agațe de Domnul Isus Hristos ca Domnul și Mântuitorul său și a fost eliberat de sub puterea lui Satana. Acum, Satana știe că acel om nu se va mai afla niciodată sub influența lui și că nu va mai fi în stare niciodată să-l ispitească.

Încerc să mi-l închipui pe Satana plimbându-se pe această planetă fără oameni și lovindu-se de trupurile descompuse ale aceluia care au fost uciși de slava lui Dumnezeu. Și poate că unul din acele trupuri îi va atrage atenția lui Satana deoarece îl va recunoaște și își va aminti de acel om. Era un om bun și moral cu o familie deosebită. Toată lumea îl plăcea. Era cinstit și își plătea datoriile. Oamenii îl plăceau. Era un vecin bun și un bun cetățean. Au existat ocazii când acest om a fost atras să ia o hotărâre ca să-L urmeze pe Domnul. Soția lui l-a îndemnat să-L urmeze pe Domnul, iar fetițele lui s-au rugat pentru el în fiecare seară. Practic un singur lucru îi stătea în cale, dar întrucâtva n-a fost în stare să-și predea întreaga voință Domnului Hristos. Întotdeauna și-a păstrat în minte ideea că într-o bună zi se va preda, dar Satana tot îi aducea scuze ca să mai amâne. Apoi, deodată, pe neașteptate, norii s-au dat deoparte asemenea unei cortine și a revenit Hristos. Omul nostru n-a fost pregătit. A fost lăsat jos împreună cu toți ceilalți care trăiau pentru eul lor.

Acum Satana se uită la trăsăturile chinuite ale celui mort și un rânjet hidos i se așează pe față. Strategia lui a avut succes, iar acest om, cel puțin, nu va mai avea niciodată vreo altă șansă să fie salvat. Este pierdut pentru totdeauna.

O, ce nebulie curată să amâni să te hotărăști pentru Hristos în timp ce se scurg clipele harului! Unii se joacă cu păcatul și tot amână convingerea de păcat trimisă de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Puteți fi un membru al bisericii, care mărturisește că este un creștin adevărat, dar dacă mai există chiar acum în viața dvs. un păcat drag, vă jucați cu mântuirea. Mărturișiți-vă acel păcat și părăsiți-l, fără să mai întârziați măcar o clipă. Dacă s-ar putea să ni se deschidă ochii măcar o secundă și am putea vedea urmările teribile ale păcatului, nimeni n-ar mai îndrăzni să nu-L urmeze pe Domnul Isus tot drumul.

Încheierea spectaculară a celor o mie de ani

Acum ajungem la evenimentele de sfârșit al celor o mie de ani. Ce situații spectaculare vor marca sfârșitul celor o mie de ani? "Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi deslegat și va ieși din temnița lui." Apocalipsa 20:7, 8. Această eliberare a lui Satana poate

fi ușor înțeleasă atunci când recitim versetul 5: "Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani." Toți cei pierduți din toate veacurile vor fi înviați din morminte la sfârșitul mileniului. Lucrul acesta practic îl eliberează pe Satana ca să-și înceapă din nou lucrarea de înșelare.

Poate că vă întrebați cum i-ar mai putea înșela pe aceia care deja nu mai pot fi mântuiți. Iată cum răspunde Ioan la această întrebare: "și va ieși din temnița lui, ca să înșele neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit." Apocalipsa 20:8, 9.

În aceste versete ni se aduc la cunoștință mai multe lucruri importante. După ce vor învia cei răi la sfârșitul celor o mie de ani, Satana îi va îndemna să atace Noul Ierusalim. Îi va face să creadă că practic sunt în stare să cucerească locul unde Se află Dumnezeu și sfinții care au nemurirea. După cei o mie de ani, Noul Ierusalim va coborî din ceruri. "Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei." Apocalipsa 21:2.

Acesta reprezintă evenimentul descris de profeții din vechime, când sfinții se vor întoarce pe acest pământ din paradis. Zaharia descrie că picioarele Domnului Hristos vor atinge pământul și alte lucruri spectaculare vor avea loc. "Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și spre apus ... Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu și toți sfinții împreună cu El!" Zaharia 14:4, 5.

Observați vă rog că Domnul Isus va atinge pământul când Se va întoarce cu sfinții. Când S-a întors ca să-i ia pe sfinți la începutul celor o mie de ani, picioarele Lui nu au atins pământul. Toți au fost luați în văzduh ca să-L întâmpine. Dar acum pe când se va apropia de această planetă cetatea cea mare, spațială și cerească, muntele Măslinilor se va despica la atingerea picioarelor Fiului lui Dumnezeu. Se va forma o câmpie largă ca o platformă de aterizare, iar Noul Ierusalim se va așeza pe pământ.

Învierea celor răi

În același timp când Cetatea coboară, cei răi sunt înviați, iar asta îi oferă lui Satana ocazia să-i ispitească să atace cetatea. Are din nou pe cine să ispitească. M-am străduit să-mi

Închipui cum i se va adresa marele înșelător acelei oștiri de suflete pierdute. Poate că va pretinde chiar că prin puterea lui i-a înviat. Acuzându-l pe Dumnezeu că pe nedrept l-a izgonit din cetate, va îndemna oștirea celor răi să-l ajute să-și recâștige fosta poziție. Fără îndoială că va face oferte măgulitoare de cinste și putere acelor care vor excela în luptă.

Presupun că se vor afla acolo Napoleon, Alexandru cel Mare, Sanherib, Hitler și Stalin. Desigur, nu sunt sigur; le folosesc numele numai ca exemple. Poate că unii dintre aceștia s-au pocăit înainte de a muri, dar vor fi nenumărați mari generali și conducători militari în rândul oastei lui Satana, atunci când se va ridica împotriva lui Dumnezeu. Mulți dintre acești oameni au murit cu blesteme pe buze la adresa lui Dumnezeu, iar acum, când vor învia, tot vor mai blestema și se vor afla în aceeași stare de spirit de luptă. Așa că nu-i va fi greu lui Satana să-i alinieze când vor înainta în marș împotriva Cetății lui Dumnezeu.

Uneori oamenii mă întrebă: "Cât timp se vor bate? Cât le va lua să se pregătească pentru acea luptă?" Nu știu exact, deoarece Biblia păstrează tăcerea în această privință. Totuși, sunt sigur că Satana nu va încerca să cucerească Sfânta Cetate doar aruncând cu pietre în ea. Desigur că va inventa niște arme teribil de devastatoare pe care să le folosească cu acea ocazie. Când este vorba de unelte de război, are o minte deosebit de ingenioasă. Fără îndoială că vor fi implicate și arme atomice. Vor fixa o zi de începere a atacului. Va exista și o numărătoare inversă conform căreia vor plănui să arunce în aer Cetatea cea Sfântă. Din toate punctele de vedere omenești, s-ar părea că sfinții sunt sortiți pieirii. Armele nimicitoare și explozive ar fi în stare să zguduie zidurile și să le transforme în ruine. Dar deodată, Dumnezeu intervine. El îngăduie ca propria Lui putere de foc să cadă peste oastea adunată a celor răi. Citiți versetul 9 din Apocalipsa 20: "Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit." Și așa sfârșesc cei răi. Chiar aici, pe acest pământ, cade foc de la Dumnezeu. Cei răi vor arde definitiv când vor dori să pornească într-un atac final și disperat împotriva lui Dumnezeu. Acesta este focul iadului descris în Biblie.

Zidul transparent al despărțirii

Ascultați, după părerea mea, unul dintre tablourile cele mai triste din toate care se află în Apocalipsa 21:11. Descriind Sfânta Cetate, Ioan spune astfel: "Având slava lui Dumnezeu. Lumina ei era ca o piatră prea scumpă, ca o piatră de iaspis, străvezie ca cristalul." Zidurile acelei Cetăți se vor asemăna sticlei. Cei răi vor putea să se uite prin ele și să vadă tot ceea ce este înăuntrul acelei Cetăți. V-ați gândit vreodată la unele din tristele întâlniri care vor avea loc lângă acele ziduri ale Noului Ierusalim? Ce să vorbim de renumitul zid chinezesc

sau de zidul plângerii din Ierusalim! Acest zid va descoperi scenele cele mai teribile și sfâșietoare care au avut vreodată loc pe acest pământ.

Îmi închipui învierea aceluia om care a avut o familie minunată și care era ca și gata să se hotărască pentru Hristos, dar care a amânat decizia pe mai târziu. Când învie la a doua înviere, se uită în jur după soția și cele două fete ale lui. Dar nimic altceva nu-i întâmpină privirea decât morminte goale, deschise, iar urechile lui se izbesc de țipetele și blestemele celor pierduți. Este practic învăluit de vârtejul de pregătire nebunească pentru luptă.

Pe când se apropie de zidurile transparente și strălucitoare, este copleșit de splendoarea scenei. La distanță, vede strălucirea curcubeului slăvit care înconjură scaunul de domnie al lui Dumnezeu. Din scaunul de domnie iese Râul Vieții, iar ramurile mărețe ale Pomului Vieții se arcuiesc peste râu, dându-și roadele minunate ale nemuririi. Omul este paralizat de atâta frumusețe. Îngeri care radiază de slavă și strălucire zboară prin Cetate. El se uită la străzile de aurul cel mai curat și la casele de nedescris de pe fiecare parte a străzilor. Pe când stă uimit în picioare, se gândește, "Ce prost am fost că am pierdut așa ceva."

Apoi, mi-l închipui pe acest om pe când ochii lui încearcă să cuprindă toată măreția peisajului. Persoanele dinăuntru încep să prindă contur și deodată, inima lui începe să bată cu putere, când prinde un crâmpei a unor siluete familiare de cealaltă parte a zidului. Ochii i se luminează când o recunoaște pe soția lui și pe copiii care se apropie. Omul le face semn cu mâna. Le strigă ca să le atragă atenția, dar cuvintele lui se întorc asemenea unui ecou mort de pe zidurile strălucitoare.

Atunci și doar atunci își va da seama de adevărata oroare a situației lui. Un potop de amintiri îi vor umple mintea. Își va aduce aminte atât de viu de rugăciunile fetițelor lui pentru ca tatăl lor să fie mântuit. Va trăi din nou convingerea de păcat, care i-a adus lacrimi în ochi, lupta cu conștiința și decizia de a mai amâna. Cuvintele soției lui îi revin în minte acum ca să-l chinuie. "Dragul meu, de ce nu te predai lui Isus? Nu-ți mai face griji cu privire la serviciul tău. Am să muncesc eu și ne vom descurca. O să aibă grijă Domnul. Te iubesc atât de mult și Isus te iubeste." Se luptase cu răzvrătirea încăpățânată dar, încet, încet cedase cerințelor practice ale serviciului său și ale prietenilor săi firești. Acum ar da orice din lume numai să se întoarcă la acea clipă. O, dacă măcar ar putea să-și ia din nou fetele în brațe și să-și sărute din nou soția și să le asigure că rugăciunile lor au fost ascultate!

O, ce remușcări vor fi în acele clipe! Omul își întinde brațele și strigă cu putere: "Vă rog, mai rugați-vă pentru mine încă o dată!" Dar este prea târziu și înaintea zidului limpede ca iaspisul, parcă îi și pot vedea pe tatăl și pe soțul cum cad la pământ, țipând și rugându-se

după încă o șansă, care nu îi va mai fi dată niciodată. Desigur că aceasta va fi pedeapsa cea mai mare pentru aceia care își vor da seama în cele din urmă ce înseamnă să fii pierdut.

"Ce-i va folosi unui om?"

O, cât de mult mi-aș dori să reușesc să descriu în cuvinte importanța predării de sine pentru ca fiecare om să I se predea lui Dumnezeu înainte de a se duce la culcare chiar în această seară. Trebuie să știm că ne-am predat total Domnului Isus Hristos. Știu că există unii care vor zice: "Haide să nu fim fanatici; să n-ajungem la extreme. Să mai așteptăm și lucrurile se vor limpezi singure." Aceiași oameni care zic acum asta într-o bună zi vor plânge de cealaltă parte a zidului Noului Ierusalim și vor zice: "De ce nu mi-a zis nimeni? De ce nu m-a ajutat nimeni atunci când am avut ocazia?"

Sunt uimit cât se lasă oamenii de influențați de prietenii lor--de cuvintele acelor care, chipurile, sunt foarte bine-intenționați. Ce alinare vor aduce acele cuvinte atunci când prietenii se vor afla tot în afara zidului și vor privi înăuntru? Uneori, pe oameni îi rețin averile sau serviciul sau contul din bancă. Dar ce alinare va fi să ai o grămadă uriașă de comori pământești și totuși să te afli în afara zidurilor și să te uiți prin ele? Dar ce-am putea spune despre conducătorii religioși și profesorii care i-au alinat pe oameni, spunându-le să nu-și facă griji că doar nu trebuie să țină poruncile? Aceiași învățători religioși se află și ei afară.

Fiecare dintre noi ar trebui să cerceteze acum Cuvântul lui Dumnezeu ca să știe ce să facă. Biblia este cartea mântuirii. Cele mai puternice forțe din societatea de astăzi curând vor fi arătate drept inutile, fără nici o valoare. În cele din urmă, oamenii își vor arunca aurul și argintul pe stradă la șoareci și la cârțițe. În sfârșit, oamenii vor fi nevoiți să renunțe la acele lucruri care au însemnat atât de mult în această viață. Dacă în cele din urmă se va ajunge aici -- dacă oamenii vor arunca toate comorile așa cum descrie Isaia 2 -- de ce nu le aruncă acum ca să-și facă chemarea și alegerea sigură?

Dacă amânați, refuzând să luați hotărârea de a-L urma pe Hristos de aici înainte, vă pot promite un lucru, într-o bună zi, veți afla că va fi ultima dată când ați mai auzit acel glas mic și tăcut al Duhului. Biblia se va închide pentru totdeauna de la amvon, iar bisericile vor fi goale. Deodată, fiecare bărbat, femeie și copil vor fi chemați să stea față în față cu Dumnezeu. Viața agitată din această lume se va opri zdrobitor de șocant. Muzica de jazz se va închide subit, luminile strălucitoare se vor stinge în întuneric pentru totdeauna, iar radio-ul și televizorul vor pieri pentru vecie. Nimeni nu se va mai duce la treaba lui, deoarece

Dumnezeu va interveni și îl va chema pe fiecare om să dea socoteală. Lumea va fi zguduită de un cutremur devastator despre care citim în Apocalipsa 16. Marea va urla de furie prin glasul unui uragan. Insulele locuite ale acestui pământ se vor zgdui, se vor întoarce încet și vor dispărea din vedere. Munții cei mari se vor rostogoli, iar apoi vor fi aruncați pe câmpiile desfăcute de vulcanii cei puternici ai pământului. Cerul se va umple de nori negri, mânioși, ce se vor lovi unul de altul. Fulgere vor ieși din acei nori și vor învălui acest pământ într-o flacără puternică. Oamenii, albi ca stafiile, vor alerga încoace și încolo, în căutarea unui adăpost, dar nu vor găsi nici unul. Iar apoi, în mijlocul țipetelor de groază, o grindină mare va cădea cu putere de la Dumnezeu, transformând toate clădirile și casele de pe acest pământ în lemn pentru foc.

În mijlocul acestor evenimente, va apărea în depărtare o pată mică, luminoasă, care se va apropia de pământ, mărindu-se din ce în ce mai mult. La început, foarte puțini o vor observa, dar pe măsură ce se va apropia, lumina ei orbitoare va atrage privirile tuturor. Locuitorii tuturor continentelor de pe pământ se vor uita în sus și vor privi slava lui Isus și a îngerilor Săi. Ce moment solemn va fi acesta! Pentru prima dată de la potop, nu va mai exista nici o clipă de distracție, de râs zgomotos, de frivolitate. Fiecare gură va fi închisă și un spirit solemn, serios va învălui fiecare inimă.

Cât de fără de valoare va fi atunci dolarul! Cât de ridicol va părea atunci ca cineva să fi îngăduit batjocurei vreunui prieten să-l rețină de a nu se decide pentru Hristos. De fiecare parte se vor auzi glasuri plângând: "Prea târziu! Prea târziu!" Iar acele cuvinte își vor auzi ecoul în jurul întregului pământ, în timp ce răscumpărării se vor uita în sus și vor zice: "Iată, acesta este Dumnezeul nostru. L-am așteptat și ne va mântui."

Așa că istoria acestei planete pierdute se încheie exact așa cum a început. După ce focul îi va nimici pe cei răi și va arde tot blestemul păcatului, Dumnezeu va crea totul din nou. Acest pământ, eliberat de toate urmările dezastruoase ale nelegiurii, va fi recreat și refăcut la starea paradisiului de la început, așa cum intenționase Dumnezeu să fie. "Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea." 2 Petru 3:13. Domnul Isus a declarat: "Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!" Matei 5:5. Și chiar așa va fi!